

**PRIJEDLOG ZAKONA O UREĐENJU PRAVA I OBVEZA BRODOGRADILIŠTA U
POSTUPKU RESTRUKTURIRANJA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O UREĐENJU PRAVA I OBVEZA BRODOGRADILIŠTA U POSTUPKU RESTRUKTURIRANJA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje je ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. i članka 38. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

A) Ocjena stanja

Restrukturiranje hrvatske brodogradnje kako bi ona bila u stanju uspješno poslovati na globalnom tržištu i konkurirati brodogradilištima iz drugih zemalja, a polazeći od tržišnih načela, jedan je od ključnih ciljeva gospodarske politike Vlade Republike Hrvatske. U ostvarivanju toga cilja nužno je prekinuti s naslijeđenim sustavom financijskog poticanja gradnje brodova u našoj zemlji, unatoč kojem su rasli gubici u većini velikih brodogradilišta i zamijeniti ga sustavom koji će na prvom mjestu od brodogradilišta zahtijevati povećanje njihove vlastite proizvodnosti i efikasnosti poslovanja, a tek nakon toga, omogućiti korištenje državnih potpora namijenjenih inovacijama, zaštiti okoliša i novim investicijama u ovoj djelatnosti. Drugim riječima, potrebno je provesti sveobuhvatno restrukturiranje velikih hrvatskih brodogradilišta, preusmjeriti ih na tržišno održivo poslovanje kako bi ona mogla doprinijeti gospodarskom rastu i zaposlenosti u Republici Hrvatskoj, a što manje opterećivati hrvatske porezne obveznike. Kako bi se to postiglo, ovim se prijedlogom Zakona predlaže urediti prava i obveze brodogradilišta u procesu restrukturiranja u odnosu na Republiku Hrvatsku.

Pritom, treba imati u vidu da se restrukturiranje velikih brodogradilišta provodi sukladno Zakonu o državnim potporama i međunarodno preuzetim obvezama Republike Hrvatske. Naime, sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica (dalje: SSP), Republika Hrvatska je preuzela određene obveze u području zaštite tržišnog natjecanja. Konkretno, SSP-om je uređeno da je s ispravnom primjenom ovog Sporazuma nespojiva svaka državna potpora koja narušava ili prijeti narušavanjem tržišnog natjecanja davanjem prednosti nekim poduzetnicima ili nekim proizvodima, u mjeri u kojoj to utječe na trgovinu između Hrvatske i EU. Istodobno, Republika Hrvatska je preuzela obvezu donošenja zakonodavstva koje će omogućiti kontrolu državnih potpora kako ne bi došlo do neopravdanog narušavanja trgovine između Republike Hrvatske i EU, kao i obvezu usklađivanja postojećih programa potpora svom gospodarstvu (osim poljoprivrede i šumarstva) u razdoblju ne dužem od četiri godine od stupanja na snagu SSP-a odnosno Privremenog sporazuma o trgovinskim i s njima povezanim pitanjima između Republike Hrvatske i Europske zajednice.

Spomenuti rok za usklađivanje programa potpora istekao je 1. ožujka 2006. godine. U sektoru brodogradnje programi potpora nisu se zbog nagomilanih problema i teškoća iz prošlosti sve do ovog trenutka uskladili sa spomenutom obvezom.

Republika Hrvatska je donošenjem Zakona o državnim potporama 2003. odnosno 2005. godine, kao i donošenjem provedbenih propisa neophodnih za primjenu ovog Zakona (Uredba o državnim potporama (NN, 50/06.), Odluka o objavljivanju popisa o državnim potporama (NN 121/06, 45/07, 13/08, 12/09), Odluka o objavljivanju pravila o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje (NN 20/07), Odluka o objavljivanju pravila o

potporama male vrijednosti (NN 45/07), itd).stvorila pravni temelj za dodjelu potpora svojim poduzetnicima koji nije nimalo nepovoljniji od okvira za dodjelu potpora u EU.

U slučaju restrukturiranja poduzetnika koji su korisnici državnih potpora, a posluju s gubitkom radi se o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama sadržanima u Odluci o objavljivanju pravila o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje (NN 20/2007). Prema pravilima iz Odluke izvršit će se i restrukturiranje hrvatskih brodogradilišta, i to: Brodogradilišta 3. Maj iz Rijeke, brodogradilišta Kraljevica iz Kraljevice, Brodograđevne industrije Split iz Splita i brodogradilišta Brodotrogir iz Trogira. Premda je proces restrukturiranja prema pravilima iz spomenute Odluke, 2008. godine započeo i u brodogradilištu Uljanik iz Pule, s obzirom na pozitivne rezultate poslovanja i ostvarene financijske pokazatelje odnosno ostvarenu dobit, te na činjenicu da je rješavanjem imovinsko-pravnih odnosa vratilo sve potpore, ovo brodogradilište više se ne smatra brodogradilištem u teškoćama.

Restrukturiranje poduzetnika u teškoćama se temelji na izvedivom, koherentnom i dalekosežnom planu s ciljem ponovne uspostave poduzetnikove dugoročne održivosti (rentabilnosti). Restrukturiranje uključuje jedan ili više sljedećih elemenata: reorganizaciju i racionalizaciju poduzetnikovih djelatnosti na učinkovitijoj osnovi, što može značiti i napuštanje djelatnosti koja je donosila gubitke, restrukturiranje onih djelatnosti koje ponovno mogu postati konkurentne, te po mogućnosti, diversifikaciju na djelatnosti (razvoj novih ili poboljšanih proizvoda i proizvodnih procesa) koje će biti nove i tržišno održive.

Program restrukturiranja, mora stvoriti uvjete za uspostavu dugoročne održivosti (rentabilnosti) poduzetnika tijekom razumnog vremenskog razdoblja, a na temelju realnih pretpostavki o budućim uvjetima poslovanja samog poduzetnika ali i na tržištu (domaćem i globalnom) na kojem posluje poduzetnik.

Iznos i intenzitet državnih potpora koje se dodjeljuju u procesu restrukturiranja moraju biti strogo ograničeni na najmanju neophodnu razinu troškova restrukturiranja potrebnih za provođenje mjera restrukturiranja u okviru postojećih izvora financiranja poduzetnika, njegovih dioničara ili poslovne grupe kojoj pripada. Pritom i prethodno dodijeljene državne potpore za sanaciju čine sastavni dio državnih potpora za restrukturiranje.

Od korisnika potpore očekuje se da značajno doprinese procesu restrukturiranja iz svojih vlastitih sredstava, uključivo i prodaju imovine koja nije nužna za njegov opstanak, ili iz vanjskih izvora financiranja po tržišnim uvjetima.

Poduzetnik čije se restrukturiranje provodi putem privatizacije, kao u slučaju hrvatskih brodogradilišta, također mora značajno doprinijeti tom procesu vlastitim sredstvima ili sredstvima novog vlasnika, odnosno kupca dionica ili udjela. Vlastiti doprinos može biti u različitim oblicima i treba pokazati da tržište (vlasnici, vjerovnici) vjeruju u izvedivost ponovne uspostave tržišne održivosti tog poduzetnika. Tijekom pregovora o stjecanju članstva u EU (Poglavlje 8) postignut je dogovor o vlastitom doprinosu restrukturiranju hrvatskih brodogradilišta od 40% troškova restrukturiranja premda pravna stečevina Europske unije (*acquis*) za velike poduzetnike predviđa vlastiti doprinos od 50%.

Kako bi se osiguralo da potpore za restrukturiranje imaju minimalne negativne učinke na uvjete trgovine između Republike Hrvatske i EU, odnosno da pozitivni učinci nadvladaju negativne učinke, u procesu pregovora postignut je sporazum i o kompenzacijskim mjerama u vidu smanjivanja ukupnog kapaciteta na razini Republike Hrvatske, a čija je svrha na određeni način obešteti konkurente koji nisu dobivali takve potpore odnosno smanjiti nazočnost na tržištu poduzetnika – korisnika potpora za restrukturiranje.

Sukladno Zakonu o državnim potporama i spomenutoj Odluci, Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja ocjenjuje i odobrava programe restrukturiranja svakog brodogradilišta koji je

prethodno prihvatilo Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva. Na temelju toga Vlada Republike Hrvatske donijet će odluku o prodaji i prijenosu dionica brodogradilišta koja su obuhvaćena restrukturiranjem i nalaze se u postupku privatizacije.

U okviru zakonskih odredbi, a iz tumačenja vezanih uz primjenu akata iz SSP-a utvrđuje se zapravo kako razdoblje restrukturiranja počinje 1. ožujka 2006., od kojeg datuma se uzimaju u obzir sve državne potpore koje su dodjeljivane brodogradilištima neovisno od propisa o potporama koji ne dopuštaju dodjelu operativnih potpora odnosno drugih oblika potpora (jamstava) poduzetnicima u teškoćama. Tako dodijeljene potpore moraju biti prikazane u programu restrukturiranja svakog pojedinačnog brodogradilišta.

Kako bi omogućila provedbu procesa restrukturiranja hrvatskih brodogradilišta, dala im još jednu priliku za opstanak i unapređenje poslovanja kao i očuvala zaposlenost u ovom sektoru, Vlada Republike Hrvatske prijedlogom ovog Zakona namjerava izravnim mjerama olakšati i financijski poduprijeti odvijanje ovog procesa.

B) Postupanja u procesu restrukturiranja

Ovim zakonom, a u svrhu provedbe postupka restrukturiranja kako je prethodno obrazloženo propisano je da obveze koje se odnose na kreditne obveze osigurane državnim jamstvima prenose se u javni dug Republike Hrvatske, u visini utvrđenoj programom restrukturiranja svakog brodogradilišta, aktima i ostalim pravnim poslovima. Konačno definiranje svih obveza uslijedit će s činom završetka privatizacije i potpisivanjem ugovora o prijenosu dionica s budućim vlasnikom/cima.

Postupanja kako je to određeno u odredbama ovog zakona ovise o procesu dovršetka pregovora s EU u Poglavlju VIII. Tržišno natjecanje, te usvojenim programima restrukturiranja, ali i provedbom ostalih radnji vezanih uz privatizaciju i pripadajuće akte Vlade Republike Hrvatske.

U skladu s gore iznijetim, a vezano uz postupke restrukturiranja, ovaj Zakon je svojim odredbama obuhvatio tri osnovna postupanja koja su određena u okviru:

(i) imovinsko pravnih odnosa

(ii) preuzimanja u javni dug obveza koje mogu nastati slijedom programa restrukturiranja i temeljem državnih jamstava izdanih brodogradilištima

(iii) tretmana poreznog duga nakon završetka postupka privatizacije.

Ad i) Imovinsko pravni odnosi

U dijelu imovinsko-pravnih odnosa sporazumno se prijebojem rješavaju pitanja prava i obveza na nekretninama koje su bile vlasništvo brodogradilišta, a na koje je nakon pretvorbe proširena granica pomorskog dobra i kao takve su postale pomorsko dobro, te na drugim nekretninama koje su preuzete u vlasništvo Republike Hrvatske.

Koncept ovakvog načina rješavanja imovinsko-pravnih odnosa između države i velikih brodogradilišta definiran je tijekom pregovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji u 2008. i 2009. godini, a izravna je posljedica odluke o konceptu restrukturiranja kroz privatizaciju. U smislu određenja ovakvog koncepta procijenilo se kako će se bez istoga teško pronaći investitora koji bi bio u mogućnosti i spreman osigurati iznimno visok vlastiti

doprinos u restrukturiranju brodogradilišta, a koji proizlazi iz iznimno visokog udjela kojega je u restrukturiranju i privatizaciji trebala podnijeti država kroz preuzimanje i otpis dugova.

Uvođenjem sporazuma o rješavanju imovinsko-pravnih odnosa, koji se slijedom pregovora s Europskom komisijom mogu smatrati vlastitim doprinosom poduzetnika u restrukturiranju – brodogradilišta, izravno se umanjuje iznos kojeg, kao vlastiti doprinos, mora osigurati novi potencijalni vlasnik.

Na taj način povećala se atraktivnost brodogradilišta i vjerojatnost da se privatizacija i restrukturiranje doista i provedu. Time su stvoreni osnovni preduvjeti za očuvanje brodogradilišta kao važne industrijske grane, te su postignuti preduvjeti za učinkovitu provedbu privatizacije i prethodnog postupka restrukturiranja uz očuvanje brodogradilišne industrije.

Rješavanjem ovog pitanja putem sporazuma navedene nekretnine postaju pomorsko dobro na kojem će RH imati pravo ubiranja koncesijskih naknada za obavljanje djelatnosti brodogradnje.

Osim toga, namjera je bila da se potpisivanjem ovih sporazuma riješi i pravna nesigurnost i nedorečenost vlasničkog statusa nekretnina na kojima posluju brodogradilišta odnosno pronalaženje načina za redefiniranje vlasničko-pravnih odnosa na tim nekretninama te usklađivanje s pozitivnim propisima što godinama do potpisivanja ovih sporazuma nije bio slučaj.

I u ovom se dijelu potpisivanjem sporazuma stvara bolji temelj za uspješno restrukturiranje kroz privatizaciju i jasnija slika za potencijalne investitore, obzirom da nejasni vlasničko-pravni odnosi djeluju obeshrabrujuće na potencijalne investitore. Slijedom svega navedenoga, sporazumi o uređenju imovinsko-pravnih odnosa stožerni su element koncepta restrukturiranja i privatizacije brodogradilišta definiranog kroz pretpristupne pregovore s EU tijekom 2008. i 2009. godine, bez kojih bi bilo vrlo teško ove procese uspješno privesti kraju.

Sporazumi o uređenju imovinsko-pravnih pitanja potpisani su između brodogradilišta i Vlade Republike Hrvatske zastupane po ministru gospodarstva, rada i poduzetništva, a temeljem odgovarajućih odluka Vlade Republike Hrvatske. Utvrđenje međusobnih prava i obveza utemeljeno je na procjeni neovisnog sudskog vještaka u ukupnom iznosu od 8.155.733.798,82 kuna koje se prenose u javni dug, a prema svakom pojedinom brodogradilištu kako slijedi:

Brodosplit-Brodogradilište d.o.o., Split
Brodosplit-Brodogradilište specijalnih objekata d.o.o., Split

Na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske, Klasa: 310-14/10-02/01, Urbroj: 5030120-11-1 od 08. veljače 2011. godine i Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja sklopljenog 11. veljače 2011. godine između Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske, i Brodograđevne industrije Split d.d., Split, Brodosplit – Brodogradilište d.o.o, Split i Brodosplit – Brodogradilište specijalnih objekata d.o.o., Split u ukupnom iznosu od 2.897.300.000 kuna.

Brodotrogir d.d., Trogir

Na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske, Klasa: 310-14/10-02/03, Urbroj: 5030120-11-1 od 08. veljače 2011. godine i Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja sklopljenog 11. veljače 2011. godine u ukupnom iznosu od 634.346.554 kuna.

Brodogradilište Kraljevica d.d., Kraljevica

Na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske, Klasa: 310-14/10-02/06, Urbroj: 5030120-10-6 od 11. veljače 2010. godine i Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja sklopljenog 15. veljače 2010. godine u ukupnom iznosu od 368.660.434 kuna.

3. Maj d.d., Rijeka

Na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske, Klasa: 310-14/10-02/02, Urbroj: 5030120-11-5 od 08. veljače 2011. godine i Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja sklopljenog 11. veljače 2011. godine između Republike Hrvatske, Vlada Republike Hrvatske, i Brodograđevne industrije 3. MAJ d.d., Rijeka, 3. MAJ Brodogradilište d.d., Rijeka, 3. MAJ Tvornica industrijske i brodske opreme d.d. i 3. MAJ Motori i dizalice d.d., Rijeka u ukupnom iznosu od 3.219.435.997 kuna.

Uljanik d.d., Pula

Na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske, Klasa: 310-14/10-02/04, Urbroj: 5030120-10-15 od 21. listopada 2010. godine i Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja sklopljenog 25. studenoga 2010. godine u ukupnom iznosu od 1.035.990.813,82 kuna.

Prava Brodogradilišta na ime gore spomenutih iznosa i odluka Vlade Republike Hrvatske prebijaju se s dospjelim potraživanjima (protutražbinama) koje su nastale temeljem izdanih i protestiranih državnih jamstava, ali i dodijeljenih potpora koje se prvenstveno odnose na postupanje u okviru sporazuma s Uljanikom.

Prema trenutačnim podacima Ministarstvo financija je temeljem izdanih i protestiranih državnih jamstava do dana potpisivanja Sporazuma o uređenju imovinsko pravnih pitanja platilo obveze prema bankama u iznosu od 3.2 mlrd kuna, uvećano za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu od 654,0 mln kuna ukupno iznosi 3.8 mlrd kuna.

Trenutno stanje dospjelih potraživanja Republike Hrvatske prema brodogradilištima iznosi:

- za Brodosplit-Brodogradilište d.o.o., Split, iznos od 1.3 mlrd kuna na ime glavnice i redovnih kamata uvećano za zatezne kamate od 239.9 mln kuna, što ukupno iznosi 1.59 mlrd kuna;

- za Brodosplit-Brodogradilište specijalnih objekata d.o.o., Split, iznos od 37.6 mln kuna na ime glavnice i redovnih kamata uvećano za zatezne kamate od 5.3 mln kuna, što ukupno iznosi 42.9 mln kuna;

- za Brodotrogir d.d., Trogir, iznos od 472.3 mln kuna na ime glavnice i redovnih kamata uvećano za zatezne kamate od 91.5 mln kuna, što ukupno iznosi 563.8 mln kuna;

- Brodogradilište Kraljevica d.d., Kraljevica od 203.9 mln kuna na ime glavnice i redovnih kamata uvećano za zatezne kamate od 35.6 mln kuna, što ukupno iznosi 239.5 mln kuna;

- za 3. Maj d.d., iznos od 1.1 mlrd kuna na ime glavnice i redovnih kamata uvećano za zatezne kamate od 281.7 mln kuna, što ukupno iznosi 1.4 mlrd kuna.

U skladu s obrazloženjem i tumačenjem odredbi ovog zakona, zaključno se može kazati kako je prvenstveni cilj sklapanja sporazuma bilo olakšavanje procesa restrukturiranja velikih brodogradilišta jer je u okviru pristupnih pregovora s EU utvrđeno da se u procesu restrukturiranja iznosi na koja brodogradilišta u okviru sporazuma polažu pravo mogu smatrati vlastitim doprinosom. Osim toga sporazumno se konačno rješavaju i pravne nesigurnosti i nedosljednosti u tretmanu pomorskog dobra i izvlaštenih nekretnina.

Ad ii) Preuzimanja u javni dug obveza koje mogu nastati slijedom programa restrukturiranja i temeljem državnih jamstava izdanih brodogradilištima

Prema evidenciji Ministarstva financija, trenutačno stanje aktivnih državnih jamstava iznosi 11.3 mlrd kuna, pri čemu činidbena jamstva iznose 9.3 mlrd kuna, te avansna 2.0 mlrd kuna.

Stanje jamstava ovisi o valuti kredita i kamatama, te uslijed toga ovaj iznos može u određenom dijelu odstupati od iskazanog iznosa. Sukladno trenutnom stanju struktura aktivnih državnih jamstava po brodogradilištima iznosi:

- Brodosplit-Brodogradilište d.o.o. Split, činidbena jamstva u iznosu 3.2 mlrd kuna, te avansna 1.1 mlrd kuna;

- Brodosplit-Brodogradilište specijalnih objekata d.o.o., Split, činidbena jamstva u iznosu 59,0 mln kuna;

- Brodotrogir d.d., Trogir, činidbena jamstva u iznosu 1.7 mlrd kuna, te avansna 426.8 mlrd kuna;

- Brodogradilište Kraljevica d.d., Kraljevica, činidbena jamstva u iznosu 789.6 mln kuna, te avansna 190.7 mln kuna;

- 3. Maj d.d., činidbena jamstva u iznosu 2.7 mlrd kuna, te avansna 272.4 mln kuna;

- Uljanik d.d., Pula, činidbena jamstva u iznosu 733.4 mln kuna.

Ovako iskazano stanje odobrenih državnih jamstava u iznosu od 11.3 mlrd kuna predstavlja potencijalne obveze koje mogu biti prenijete u javni dug. Točan iznos koji će postati dio javnog duga ovisi o: konačnim prihvaćenim programima restrukturiranja, vremenu završetka privatizacije, sklapanjima ugovora s novim vlasnicima, te ostalim postupanjima određenim

aktima Vlade Republike Hrvatske. U tom smislu moguća su odstupanja istih, a samim time i iznos koji će biti prenesen u javni dug Republike Hrvatske.

Ad iii) Tretman poreznog duga nakon završetka postupka privatizacije.

Nakon provedbe postupaka definiranih programima restrukturiranja i preuzimanjem istih u javni dug, brodogradilišta će u datom trenutku iskazati dobit koja je u svojoj naravi fiktivna, jer nije nastala na osnovu proizvodnih procesa i redovitim prihodovanjem koji bi bio praćen novčanim tijekovima. Uz primjenu računovodstvenih propisa i kroz preuzimanje postojećih obveza u javni dug, brodogradilišta će u skladu s računovodstvenim pravilima iskazati dobit koja bi kao takva podlijegala oporezivanju. Kako ista dobit nije rezultat redovite poslovne aktivnosti u smislu omogućavanja provedbe restrukturiranja ovim prijedlogom se predlaže da se iskazani porezni dug i ostala javna davanja prije svega prebijaju s poreznim gubitkom brodogradilišta iz prethodnih razdoblja, a preostali dug se otpisuje. Ovakvo postupanje jest jednokratno i odnosi se samo na kalendarsku godinu kada se knjigovodstveno provodi sanacija sukladno programu restrukturiranja.

Predložena mjera u ovoj odredbi ne predstavlja novu državnu potporu već uređuje posljedicu postupka davanja potpora odobrenih unutar programa restrukturiranja koje se prenose u javni dug te kao takvo ne predstavlja bilo kakav oblik državne potpore što je utemeljeno i na osnovi propisa kojima se uređuje područje državnih potpora.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Prema trenutnom stanju i iskazanim vrijednostima iznos kreditnih obveza osiguranih državnim jamstvima, a koje obuhvaćaju osim činidbenih i avansna jamstva potencijalni iznos koji će biti prenijet u javni dug iznosi 11,3 mlrd kuna. Točan iznos i vremenski trenutak u kojem će nastati učinak na javni dug ovisi o programima restrukturiranja, statusu avansnih jamstava, te posljedično o kretanju tečaja i samog dovršetka privatizacije.

Osim gore navedenih vrijednosti kreditnih obveza i ostalih plaćanja po osnovi odobrenih i protestiranih jamstava, financijski učinak će biti primjetan i u postupanjima koja su obuhvaćena poreznim tretmanom poreznih davanja kako je to navedeno u okviru odredbi ovog Zakona, a ista će biti precizno određena u skladu sa zakonskim propisima i donošenjem konačnog financijskog računa za 2011. godinu, primjenjujući odredbe propisa o računovodstvu i međunarodne računovodstvene standarde.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku zbog završetka procesa restrukturiranja brodogradilišta, a koje je ujedno uvjet za zatvaranje Poglavlja 8. Tržišno natjecanje.

Također, radi naravi predloženih mjera koje je definirao ovaj zakon, a odnose se na restrukturiranje i sve povezane radnje u području brodogradnje, predlaže se stupanje na snagu ovoga Zakona danom objave u Narodnim novinama.

V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O UREĐENJU PRAVA I OBVEZA BRODOGRADILIŠTA U POSTUPKU RESTRUKTURIRANJA

Tekst prijedloga ovoga Zakona dostavlja se u obliku Konačnog prijedloga Zakona u skladu s prijedlogom za provedbu hitnog postupka.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O UREĐENJU PRAVA I OBVEZA BRODOGRADILIŠTA U POSTUPKU RESTRUKTURIRANJA

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju prava i obveze trgovačkih društava čiji je temeljni predmet poslovanja brodogradnja (u nastavku: brodogradilišta) obuhvaćenih postupkom restrukturiranja koji se provodi s ciljem uspostave njihove dugoročne održivosti na tržišnim načelima.

Članak 2.

Restrukturiranje iz članka 1. ovog Zakona provodi se sukladno Zakonu o državnim potporama („Narodne novine“, br. 140/05. i 49/11.) i međunarodno preuzetim obvezama Republike Hrvatske koje proizlaze iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju sklopljenim između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, br. 14/01., 14/02, 1/05. i 7/05.).

Članak 3.

Restrukturiranje iz članka 1. ovog Zakona odnosi se na sljedeća brodogradilišta i s njima povezana trgovačka društva:

- Brodograđevna industrija 3. MAJ dioničko društvo,
- Brodogradilište Kraljevica dioničko društvo za izgradnju i popravak brodova,
- Brodograđevna industrija Split, dioničko društvo,
- Brodotrogir d.d.

Članak 4.

Restrukturiranje brodogradilišta iz članka 3. ovog Zakona temelji se na programima restrukturiranja koji su izrađeni, prihvaćeni i odobreni sukladno aktima iz članka 2. ovog Zakona.

Članak 5.

(1) Prava i obveze brodogradilišta u restrukturiranju iz članka 1. ovog Zakona jesu prava i obveze koja su utvrđena programom restrukturiranja svakog pojedinačnog brodogradilišta, odnosno aktima kojima se uređuje postupak privatizacije.

(2) Pravima i obvezama iz stavka 1. ovog članka smatraju se i prava i obveze koja su utvrđena aktima i pravnim poslovima u postupku uređenja imovinskopravnih pitanja između Vlade Republike Hrvatske i svakog pojedinačnog brodogradilišta iz članka 3. ovog članka.

(3) Odredbe stavka 2. ovog članka odnose se i na brodogradilište Uljanik d.d. i s njime povezana trgovačka društva.

Članak 6.

(1) Obveze iz članka 5. ovog Zakona koje se odnose na kreditne obveze osigurane državnim jamstvima prenose se u javni dug Republike Hrvatske, u visini utvrđenoj programom restrukturiranja svakog brodogradilišta, aktima i pravnim poslovima iz članka 5. ovog Zakona.

(2) Dospjele tražbine Republike Hrvatske koje se odnose na izdana i plaćena (protestirana) državna jamstva temeljem obveza iz stavka 1. ovog članka prebijaju se s dospjelim pravima odnosno protutražbinama iz članka 5. ovog Zakona, a preostale se otpisuju na teret vlastitih izvora.

Članak 7.

Porezni dug brodogradilišta iz članka 3. i članka 5. stavka 3. ovog Zakona nastao na temelju provedbe članka 6. stavka 2. ovog Zakona i ostala javna davanja utvrđena kao obveze iz članka 5. ovog Zakona prebijaju se s poreznim gubitkom ovih brodogradilišta, a preostali dug otpisuje se.

Članak 8.

Vlada Republike Hrvatske može detaljnije propisati uvjete, rokove i način provedbe ovog Zakona.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u „Narodnim novinama“.

VI. OBRAZLOŽENJE TEKSTA KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Odredbama ovoga članka uređuje se predmet i svrha Zakona. Restrukturiranje hrvatske brodogradnje kako bi ona bila u stanju uspješno poslovati na globalnom tržištu i konkurirati brodogradilištima iz drugih zemalja, a polazeći od tržišnih načela, jedan je od ključnih ciljeva gospodarske politike Vlade Republike Hrvatske. Ovim zakonom se omogućava provedba svih ostalih mjera koje se donose u svrhu uspješnog okončanja procesa restrukturiranja i ostvarenja ciljeva vezanih uz pregovore s EU u poglavlju 8. Tržišno natjecanje.

Uz članak 2.

Sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica (dalje: SSP), Republika Hrvatska je preuzela određene obveze u području zaštite tržišnog natjecanja, a koje se odnose na usklađenje sustava državnih potpora u području brodogradnje do 1. ožujka 2006. godine. Osnova izrade planova restrukturiranja brodogradilišta izravno je povezana s odredbama SSP-a, te je podloga svim mjerama i aktivnostima koje se odnose na pregovore u Poglavlju 8. Tržišno natjecanje.

Uz članak 3.

Ovim člankom određuju se brodogradilišta na koja se primjenjuje restrukturiranje kako je to definirano člankom 1. ovog zakona.

Uz članak 4.

Odredbom ovog članka jasno se utvrđuje podloga u postupcima restrukturiranja i izravna poveznica s SSP-om, a koji određuje načela i primjenu adekvatnih pravila u postupcima restrukturiranja, te pridržavanja domaćih propisa kojima se uređuje tržišno natjecanje.

Uz članak 5.

Odredbama ovog članka utvrđuju se detaljnije prava i obveze koje su sadržane u programima restrukturiranja, ali i u drugim aktima Vlade Republike Hrvatske kojima se stvaraju uvjeti uspješnom okončanju procesa privatizacije i učinkovitog restrukturiranja. Pritom se u stavku 3. ovog članka određuje i Uljanik kao brodogradilište na kojem se isključivo primjenjuje obuhvat prava i obveza koje se odnose na uređenje imovinskopravnih pitanja između Vlade Republike Hrvatske i svakog pojedinačnog brodogradilišta.

Uz članak 6.

Odredbama ovog članka definiraju se obveze koje će biti prenijete u javni dug RH i otpisane na teret vlastitih izvora, a iste ovise o pojedinim odobrenim programima restrukturiranja brodogradilišta.

Uz članak 7.

Odredbom ovog članka definira se postupanje i tretman poreznog duga koji će nastati nakon provedbe mjera obuhvaćenih ovim zakonom, odnosno programom restrukturiranja i drugim aktima Vlade Republike Hrvatske koje slijede i određuju završetak procesa privatizacije. Predložena mjera u ovoj odredbi ne predstavlja novu državnu potporu već uređuje postupak

prijenosa danih potpora odobrenih unutar programa restrukturiranja u javni dug te rješavanje tehničke porezne posljedice ovoga prijenosa, prijeboja i otpisa te kao takvo ne predstavlja novi oblik državne potpore.

Uz članak 8.

Ovim se odredbama ovlašćuje Vlada Republike Hrvatske da u slučaju potrebe može detaljnije propisati uvjete, rokove i način provedbe ovog Zakona .

Uz članak 9.

Predlaže se stupanje na snagu ovog Zakona danom objave u „Narodnim novinama“.